

d. N. i en Artikel, der er undertegnet H. P. Classen, Corfelige; han udtrykker sig meget tydeligt og siger, at nu maa vel Loven ophøre, da Forsøget var gjort, da man var kommen til den Overbeviisning, at det ikke var gjort til Hesteavlens Fremme, at det ikke havde ført til noget Resultat, og denne hans Formening bestyrkes saameget mere derved, at Stutmestersposten er, som han siger, vacant, medens man neppe er istand til at faae nogen Mand, der er vel skiftet til at beskæde Posten, — paa en Tid, da Tvivlene ere stærkere end nogensinde, om Stutteriet bør bevares — at Sagkundskaben er kommen i Strid med sig selv. Dette maa være nok for at vise, at jeg holdt mig fuldkommen overbeviist om, som jeg endnu gjør i dette Dieblif, at den rette Maade vilde været at nægte Bevillingen paa Finantsloven. — Dersom de Herrer vilde tillade mig det, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, i hvilken Tilstand Stutteriet dengang var, da Loven blev vedtagen, og hvorledes det nu synes at være efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare. Seg maa da bede de Herrer mellem anden og tredie Behandling ret at læse Neergaards Bog igjennem, som udkom i October 1851 og tilegnedes den danske Rigsdag. Fra det Dieblif, jeg har læst Bogen igjennem og har besluttet mig til at henlede de Herreres Opmærksomhed paa den, har det naturligtviis været mig meget magtpaaliggende at skaffe mig Underretning om, hvad jeg ikke havde, om den Mand, og jeg har kun hørt een Stemme om hans Dygtighed og virkelige Kjendskab til Hesteavlen; jeg har ikke hørt et eneste Ord imod, at han fulgte, hvad han var overbeviist om at være sandt. Denne Mening bestyrkes jeg ogsaa i ved at gennemlæse Tidsskrift for Landmænd af October d. N.: der er en Artikel, der isvrigt gaaer stærkt løs paa vor Ben Professoren ved Landbohøjskolen, men som ender med at sige, at Neergaard altid viste en tankfast og djærv Optræden i Hestesagen, og det Charakteristiske ved ham var, at han aldrig kom med løse Paastande, men altid beviste Rigtigheden af sine udtalte Meninger og Domme, lige indtil den mindste Detail. Dersom det altsaa er den Mand, paa hvis Dom vi kunne stole, er hans Beviisførelse, om end noget grusom, dog saa flaaende, at det har

været mig aldeles ubegribeligt, at vi kunne vedblive med en saadan Anstalt. Han gennemgaaer Stutteriets Virksomhed i en Række af Aar lige indtil den Dag, da han forfattede sit Skrift, han fremhæver, hvorledes man har ruineret Hesteavlens ved idelige Rhydsninger med alle mulige Sorter Blod. Hvorledes den hele Tilstand har været, derpaa vil jeg efter ham anføre kun et eneste Exempel, for ikke at trætte de Herrer formeget. Den eneste nationale Fuldblods hingst, som man efter nogle og 20 Aars Experimenter havde skaffet tilveie i Frederiksborg Stutteri, heed Skjold; Hesten blev som Fuldblodsbeskæler sendt til Jylland, men kom derfra tilbage med Protest; Thyderne vilde ikke anerkjende dens Dyder, og efter dens Tilbagekomst fandt man heller ikke, at det var anstændigt at beholde den i Stutteriet, og derfor blev den sendt til den kongl. Stald, degraderet til Vognhest. Men der fandt man den ikke Havren værd, sendte den tilbage igjen, og nu blev det bestemt, at den skulde sælges ved offentlig Auction til Fremme for Landets Hesteavl. Men, siger Neergaard, han fandt sig saa indigneret over, at den skulde udbrede sin slette Sæd i Landet, at han gif til Commissionen og sagde, at han vilde træde frem paa Auctionen, som var bestemt til Dagen efter, og protestere imod dens Salg. Hvad skete? Skjold gnavede sit Been med Grimetsvilen om Natten før Auctionen og kom ikke frem. Efter nogen Deliberation blev den derpaa sendt til Veterinaarskolen og dræbt, og for at Ingen skulde see dens udmærkede Figur, blev den strax begravet i Kalkerkulen. Det er den eneste paa Frederiksborg i den Tid fødte nationale Hingst. Men, vil man indvende, det er en Undtagelse; der har været mange andre hyperlige Dyr. Jeg viser atter til Neergaards Skrift; — jeg beder at vise et eneste ordentligt Resultat indtil den Tid. Der var i 1851 en Auction, hvor der blev solgt 6 Fuldblodsdyr; deraf var der en 4 Aars Fuldblodshoppe, som blev betalt med 110 Rd., en 3 Aars Fuldblodsbitto 103 Rd., en 2 Aars Hingst, ligeledes Fuldblod, med 22 Rd., og en Hoppe, ligeledes 2 Aar, med 30 Rd. Ved en anden Auction blev Fuldblodshoppen Dagmar solgt for 100 Rd., og ved en anden Auction indbragte 9 Stykker 1,484 Rd. — ikke Stald-